

je pa odslej jako pomnožilo. Letna civilna lista našega cesarja znaša 21 milijonov kron, pa se jo za dvor popolnoma porabi. Pomisliti je, da se porabi le za cesarski grad Schönbrunn na leto 600—700.000 K. Cesarski hlevi stanejo vsako leto 1 milijon, cesarski vrtovi po 800.000 kron. Mnogo večjih posestev na Češkem, Moravskem in Ogrskem ter več hiš na Dunaju se mora tudi k cesarjevemu premoženju računati.

Dragi konj. Francoski konjski trgovec Hallbronn kupil je od konjereja Avgusta Belmont v Ameriki plemenskega žrebca „Rock Sand“ in je plačal zanj 150.000 dolarjev, to je 750.000 K. Pač precejšna svotica za enega konja.

Sleparija z živlenskimi sredstvi se je prejšnje čase prav strogo kaznovala. V arhivu Puy de Dome našli so stare dokumente, ki popisujejo nekaj teh kazni. Evo par teh starodavnih postav: Kdor prodaja z vodo mešano mleko, temu naj se vtakne cev skozi usta v grlo in naj se vanj tisto pokvarjeno mleko vlija, dokler ne reče zdravnik, da krivec ne more več požirati. — Kdor prodaja pokvarjeni puter, ki je pomešan z repjo, kamenjem ali drugimi neprimernimi snovmi, tega naj se javno na „pranger“ postavi. Potem naj mu dajo njegov lastni puter tako dolgo na glavo, dokler se vled solca ne sedi. Ljudstvo pa naj storilca medtem zasramuje. — Kdor pa prodaja gnila jajca, tega naj se isto tako na „pranger“ postavi. Otroci pa mu naj mečejo ta gnila jajca v obraz, tako da bude na trgu zabava vladala. . . . Za nekatere sleparje bi bile take kazni tudi še danes prav koristne!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Cesar za pogorelce v sv. Kungoti pri Ptuj. Presvitli naš cesar daroval je iz lastnega žepa za nesrečne pogorelce v sv. Kungoti pri Ptuj 4.000 kron podpore. Kakor znano, je c. kr. namestnik grof Clary und Aldringen, ko si je požarišče ogledal, priporočal nesrečnim pogorelcem, da naj napravijo prošnjo na cesarja. Zdaj je prišel na to prošnjo brzjavni odgovor, da je cesar velikodušno 4.000 kron daroval. Ta čin zopet dokazuje vso plemenitost našega cesarja. Vkljub temu, la se slovenski poslanci danes tako nepatriotično vedejo, podpira cesar za dejanji vbojo slovensko ljudstvo. Globoka hvala prebivalcev je cesarju gotova.

Mariborska „Straža“ se celo med klerikalnimi listi odlikuje po svoji protiaustrijski Srbom prijazni pisavi. Zadnje dve številki tega drugače brezpomembnega lista je državno pravdnštvo za plenilo zaradi veleizdajalske pisave. In ti ljudje, ki v času najhujše vojne nevarnosti svoji avstrijski domovini v hrbet padajo, so se svoj čas delali za črno-rumene patriote in so kar klečepalili pred vsako avstrijsko frazo. . . . Klerikalci so pač skozinsko neznačajni. Enkrat denuncirajo svoje liberalne rojake zaradi srbofilstva, drugič pa bi sami v avstrijsko armado streljali. Klerikalizem je vsega zmožen. Med klerikalci so se dobili že kraljemorilci in ljudski tirani. Politična duhovščina blagoslovlja danes anarhistovo bodalo, jutri pa trinogove vislice. . . . Boj proti klerikalizmu je torej boj zoper rabelne kulture. In pri nas je še obenem boj za Avstrijo!

Dr. Brumen v Ptuj je advokat in ni advokat; on sploh eksistira in zopet ne eksistira, kakor se vzame. Advokat je po milosti Nemcev, ki vedò prav dobro, da je jako krotek in da je njegova zagriženost le poza. Advokat ni, kër je njegova pisarna prazna, zakar mu izražamo sicer svoje odkritosrčno sožalje. Dr. Tone Brumen v Ptuj

pa je tudi politik; in zopet ni politik. On je politik, kajti vsak dan čita svoj list; pa zopet ni politik, kër njegovo razmotrivanje nima uspeha in kër je njegova pridiga glas vpijočega v puščavi. Nemci imajo političnega Brumena radi; Slovenci pa v grdi nevaležnosti odklanjajo njegovo politiko in se mu narahlo smehljajo. Dr. Brumen je sam, prav sam. In zato se nam smili. Pa je tudi liberalec in ni liberalec; zopet njegova faustična natura! Liberalci je, kër dopisuje v brezverski „Slovenski narod.“ A liberalci zopet ni, kër premleva vedno in vedno, kakor konzervativna ljuba goveda, vedno in vedno isto prežveketano godlo. To je grozno dolgočasno. . . . Ljubi dr. Tončen Brumen! Iz srca radi bi Vam odgovorili na Vaše jamranje v ljubljanskem listu; saj vemo, da hrepente po našem odgovoru, kakor svetopisemski bogataž po kapljici vode. Kako radi bi Vam odgovorili, kër vemo, da pričakujete naš odgovor skoraj tako željno, kakor kliente v svojo samotno pisarno. Pa ne grè, ljubi naš dr. Tone, res ne grè in ne grè. Naš želodec nam ne dopušča, da bi že desetkrat prežveketano godlo zopet v usta vzeli. Ljubi Tonče, dovolite, da Vas zopet tikamo. — Ljubi Tonče, ti si in nisi, ti si bil in nisi več, ti si se vtopil v svoji grozovitosti dolgočasnosti in brezpomembnosti. . . . Nekdo je utonil v mlaki; in le klobuk so našli ljudje na smradljivi mlaki plavati. . . . Gospod Tone, s klobukom brez glave ne disputiramo!

Požar v Ptuj. Poročali smo že v zadnji številki, da je iz doslej neznanih vzrokov nastal požar v komaj zgrajenem novem „Vereinshaus“ v Ptuj. Ogenj se je bliskoma razširil in plamena so nakrat visoko proti nebu švignila. Bila je velikanska nevarnost ne samo za prizadeto poslopje, marveč za vse sosedne hiše. K veliki sreči ni bilo vetra, tako da so gasilci lažje delali. V peturnem težkem, požrtvovalnem in naravnost junaškem delu se je gasilec posrečilo, grozni ogenj omejiti in zadušiti. Prav pridno so pomagali tudi pionirji, katerim je zapovedal sam g. oberstlajtnant Appel. Istotako je pomagalo mnogo drugih oseb. Pri rešilnem delu bilo je več požarnikov ranjenih. Tudi sodnijski zastavljenelec g. Saischeg je pri delu padel z nekim dimnikom v globočino. Vse ga je smatralo za izgubljenega. Ali k sreči je dobil le lažje poškodbe. Vsem, ki so pomagali, gre topla zahvala. Splošno se sodi, da se je od doslej neznane strani zažgalo. Upati je, da bo preiskava zločinca dobila. Požar je povzročil v cellem mestu veliko razburjenje.

Kje je — krščanstvo? Klerikalna vzgoja napravi iz človeka res — zverino. To se je zopet pokazalo pri požaru ptujskega „Vereinshausa.“ Na lici mesta, ko je bila nevarnost velikanska in, so se gasilci ter vojniki z nadčloveškimi močmi trudili, da bi grozeča plamena premagali, so že od prvakov nahujskane, zagrižene osebe jezike brusile. Na tisto se ne oziramo, kar so o gasilcih govorile, kajti oslovski glas ne grè v nebesa. Sramotno je le, da so te klerikalne slovenske osebe izražale svoje veselje in zadoščenje nad požarom. Smejali so se, ti ljudje, ki imajo vedno krščanstvo na jeziku, smejali ognju, ki bi lahko tudi sosedne hiše vpepelil. In med sosednimi hišami je tudi slovenska gostilna Mahorič, ja celo ptujski „narodni dom“ je bil v nevarnosti. Ne bomo naštevati imena tistih, ki so se iz ognja norčevali, a slovenski voditelji naj se jih sramujejo. Tudi drugi dan je šla ta hujskarija naprej. Starikave tercijalke, ki so celo svoje življenje le nemški

kruh jedle in ki vsak dan desetkrat po kolenih okoli oltarja lezejo, se niso sramovale in so Nemcem požar glasno privoščile. Te babnice, ki jih vzgojujejo naši politični duhovniki, bi bile menda tudi same zmožne nemške hiše zažgati. No, našlo se bo de sredstva, da se tako lumpovski gofjanje fanatičnih babnic primerno kaznuje. Ali ne zasluži človek, ki se požaru smeji, klofuto, da mu njegova kurja pamet v pete zleze? Tako daleč je prišlo s politično hujskarijo tistih, ki bi morali v prvi vrsti krščanstvo oznanjevati! Ni čuda, saj so tudi slovenski listi z iskrenim veseljem o požaru poročali. Ti listi seveda privoščijo nasprotniku tudi bolezen in smrt ter omažejujejo celo grob tistih, kateri se njih grdomu farizejstvu ne pokorijo. To je kulturna sramota za slovenski narod!

Nemška šola v Pragerhofu dobila je od ministerstva za kult in poduk pravico do javnosti. S tem je dokazana na jezo zagriženih prvaških sovragov potreba te nemške šole. Čestitamo!

Veliki letni sejem v Ptuj, tako zvani „Katarinski sejem“ se vrši v ponedeljek dne 25. novembra. Splošno se sodi, da bo de ta sejem letos prav izborn, nakar opozarjamo kupce ter prodajalce.

V Mariboru so se vršile te dni občinske volitve, pri katerih je zmagala doslej vladajoča nemško-nacionalna stranka v vseh treh razredih.

Oddaja vžitnega davka v najem. Piše se nam: Dne 30. novembra 1912 vršila se bo de ob 10. uri dopoldne pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru dražba najema vžitnega davka od vina, vinskega mošta, sadnega mošta in mesa za leto 1913, in pogojno tudi za leti 1914 in 1915 v sekcijah: Poličane, Dobra Velika Pirešica, Brežice, Sevida, Laško, Konjice, Oplotnica in Vitanje. Natančni pogoji zveje se lahko pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, pri pristojniki finančne straže v kontrolnih vodstvih in pri oddelkih finančne straže.

Letni in živinski sejmi na Stajerskem.

Sejmi brez zvezdice so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 22. novembra v mestu Gradec (z zaklano klavno živino). Dne 23. novembra v Semriachu, okr. Frohnleiten; v Slovenski Bistrici*; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 24. novembra pri Sv. Marjeti na Pesnici*, okr. Maribor; na Teharjih*, okr. Celje. Dne 25. novembra v Stainzu*; v Lipnici; v Wildonu*; v Ptuj*; v Dobjem*, okr. Kozje; v Vidmu*, okr. Brežice; v Weiznu*; pri Sv. Duhu pri Ločah**, okr. Konjice; v Lembergu*, okr. Smarje pri Jelšah; v Neumarktu*; v Mantern. Dne 26. novembra v Scheiflingu, okr. Neumarkt. Dne 27. novembra v Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem, okr. Kozje (svinjski sejem); v Mariboru. Dne 28. novembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v mestu Gradec (sejem z rogato živino). Dne 29. novembra v mestu Gradec (z zaklano klavno živino). Dne 30. novembra v Langenwangu, okr. Mürzzuschlag; v Jagerbergu*, okr. Fürstfeld; v Öblarnu*, okr. Gröbming; v Ebersdorfu, okr. Hartberg; v Neudau, okr. Hartberg; v Wenigzellu, okr. Vorau; v Weißkirchen*, okr. Judenburg; v Strassu*, okr. Lipnica; v Leobnu; v Veržeju*, okr. Ljutomer; v Svičini, okr. Maribor; pri Sv. Andražu v Slov. Gor., okr. Ptuj; v Rogatcu*; pri Sv. Florijanu (Zgornji Dolci)*, okr. Slovenji Gradec; pri Sv. An-

Zemlja

je vlažna in hladna, tudi poleti. Kdor se giblje mnogo na prostem, je torej lahko prehlajenju, revmatičnim in gihtičnim bolečinam izpostavljen. Pozimi dostikrat v stanovanjih vleče, ali so preobilo ali pa premalo zakurjena in vlažna. Tudi tukaj nastopajo vedno revmatične, gihtične bolezni, bolešt v vratu, zobobol in bolezni v prsih, bodenje na strani ter mnogo drugih bolečin. O dobrih domačih sredstvih dokazuje le resnica iz ust izkušnih ljudi več, nego vsako bično hvaljenje. Taki izborni, priznani pre-

parati so, kakor vemo iz lastne izkušnje, Fellerjev bolečine odpravljajoči, zdravilni, okrepčevalni fluid z zn. „Elsafluid“ ter Fellerjeve odvajalne Rhabarber-pilule z zn. „Elsapillen.“ Tu en dokaz: Dr. Neugebauer na Dunaju VIII, Laudongasse 42, piše: „Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ se je nekemu 83 letnemu možu, ki trpi na „Arteriosklerose“, od prijateljske strani priporočalo, da odpravi slabost miškel njegovih nog. Resnično mu je to prijetno namazanje dobre službe storilo in izjavlja ta gospod, da grè zdaj bolje.“ Gospod dr. R. Schmidt, Pitten, Nižje-Avstrijsko, piše: „S Fellerjevima dvema Elsa-preparatoma, zlasti z Vašim fluidom in Va-

šimi pilulami dosegel sem krasne uspehe in vsled tega sem ju mnogokrat priporočal.“

Hočemo Vam še povedati in sicer iz izkušnje: dober tek, zdrav želodec imamo in nobenih želodčnih težav, nobenih bolečin, odkar rabimo Fellerjeve odvajalne Rhabarber-pilule z zn. „Elsapillen.“ Poskusite jih tudi, one uredijo odvajanje, pospešujejo prebavo, vplivajo proti krču in izboljšajo kri. 6 škatlic franko 4 krone, medtem ko se dobi od Fellerjevega Elsafluida poizkusni tucat za 5 kron. Izdelovatelj obeh preparatov samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko). — — — — e.